

[Johan Philipsen.]

fået fra Sønderborg og fra Skrydstrup, dem har vi fået imod SAS' vilje og ønske, og dem har vi fået imod skiftende myndigheders ønske, simpelt hen på den facon, at vi langsomt har måttet tilkæmpe os denne adgang til flyvning; ellers havde vi såmænd nok kun haft forbindelsen med tog, sådan som vi har haft det indtil disse tider.

Det, jeg har ønsket at sige, er, at efter min opfattelse er der ikke fornøden baggrund i øjeblikket for så vidtrækkende en beslutning og for at tilknytte denne beslutning mange gode ting, erhvervskoncentration osv. Der er en sidevirkning over for det jysk-fynske område; som ingen har lagt væsentlig vægt på, og hvis størrelse jingen vel er i stand til helt koncist i øjeblikket og i de kommende år at overse, men hvis tilstedeværelse er en klar del af denne beslutning.

Bilgrav-Nielsen: Hr. Aksel Larsen siger, at der er mange, der interesserer sig for at undersøge økonomien omkring Saltholm. Ja, det har interesseret os meget, og det, der har gjort mest indtryk på os, var, at hver gang vi fandt en regnefejl, så betød det altid en ændring, der viste, at det var mere fordelagtigt at bygge på Sydamager. Men der er ikke noget, der har forhindret hr. Aksel Larsen i at foretage det samme eksperiment med Sydamager.

Hr. Holmberg gik ud fra, at denne „legen med tal“ skulle betyde, at jeg tilbagekalder denne kronik. Selvfølgelig gør jeg ikke det. Materialet er fortsat relevant, og man kan fortsat udlede, hvad jeg har udledt. Men jeg vil gerne understrege, at forskellen på hr. Holmberg og mig nok er den, at jeg mener, at disse ting har sagt os, at denne sag bør undersøges grundigere, medens hr. Holmberg synes at mene, at nu er det tydeligt nok. Jeg tror, vi bliver nødt til at være opmærksom på, at den beløbsstørrelse, der her er tale om, er så stor, at vi er lige ved at kunne bygge en Store-Bæltsbro for pengene.

(Kort bemærkning).

Aksel Larsen: Jeg nødsages til at gøre opmærksom på, at hr. Bilgrav-Nielsen, da han nu var heroppe — og han havde tid nok — absolut ikke bestred, at han i midten

af februar fik tilstrækkelig tydelige oplysninger om, at en lufthavn på Saltholm ikke ville fordyre Sverigesforbindelsen, men at han alligevel den 5. marts i Stockholm forsøgte at give Nordisk Råd indtryk af, at en sådan fordyrelse ville indtræffe.

(Kort bemærkning).

Bilgrav-Nielsen: Hr. Aksel Larsen lige så lidt som jeg ved, om der bliver tale om en fordyrelse af Sverigesforbindelsen. Det, vi har fået at vide i trafikudvalget, er, at man tilsyneladende kan indrette sig således, at der ikke bliver en så stor fordyrelse. Men det påpeges kraftigt — også i den besvarelse, som hr. Aksel Larsen omtaler — at der bliver tale om en fordyrelse på grund af vejudfletninger osv., men der er ikke sagt noget om, hvor høje disse udgifter bliver. Der bliver altså tale om en fordyrelse, det ved hr. Aksel Larsen også.

(Kort bemærkning).

Aksel Larsen: Hr. Bilgrav-Nielsen bestrider stadig væk ikke det, jeg har sagt, og det er godt, men han kan jo heller ikke bestride, at hvis der fra den faste Sverigesforbindelse skal foretages udfletninger, for at man kan komme til lufthavnen, så kan det ikke fordyre Sverigesforbindelsen, for så er det et lufthavnsspørgsmål og ikke et Sverigesforbindelsesspørgsmål.

Formanden: Hr. Bilgrav-Nielsen har ordet for en kort bemærkning, og derefter henstiller jeg, at man indskrænker de korte bemærkninger.

(Kort bemærkning)

Bilgrav-Nielsen: Mon dog ikke hr. Aksel Larsen og jeg kan blive enige om, at der ikke er brug for vejudfletning, medmindre vi bygger lufthavn på Saltholm?

Ministeren for offentlige arbejder (Guldberg): Jeg skal ikke forlænge debatten. Jeg synes, der faldt en — en enkelt — udmærket bemærkning fra hr. Bilgrav-Nielsen, og det var bemærkningen om, at man skal ikke måle værdien af undersøgelser på, hvor lang tid de har taget. Jeg vil ellers gerne slutte denne debat med for mit eget vedkommende at sige til hr. Bilgrav-Nielsen, at man skal heller ikke måle værdien af en